

תת"ע (באר שבע) 13719-05-23 - מדינת ישראל נ' עודה אבו סבית

תת"ע (באר-שבע) 13719-05-23 - מדינת ישראל נ' עודה אבו סבית/שלום באר-שבע

תת"ע (באר-שבע) 13719-05-23

מדינת ישראל

נגד

עודה אבו סבית

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[29.08.2024]

כבוד השופט רועי בראון

החלטה

1. בפניי בקשת הנאשם לחישוב פסילת רישיון הנהיגה.
2. ביום 28.06.2023 נגזר דינו של הנאשם והושת עליו, בין היתר, עונש פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.
3. ביום 23.07.2023 הודע למבקש אודות הפסילה.
4. רישיון הנהיגה של הנאשם לא הופקד במועד ולמעשה לא הופקד כלל.
5. ביום 20.08.24 הוגשה הבקשה מושא ההחלטה דנן במסגרתה טוען המבקש כי כבר שנים אינו נוהג, ואף צירף תצהיר לפיו איבד את רישיון הנהיגה.
6. המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי מיום היוודע גזר הדין ועד היום לא הפקיד המבקש את רישיונו ואף לא הגיש תצהיר חלף רישיונו, ואף ציינה כי לאור הלכת ג'אבר, הרי שעל המבקש לפנות בהליך מנהלי אל משרד הרישוי, ולא אל בית המשפט.
7. לטענת המאשימה עליו להפקיד את רישיונו על מנת שפסילתו תחל להימנות.
8. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, סבור אני כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.
9. כאמור, ממתן פסק הדין ועד היום, לא הפקיד המבקש את רישיון הנהיגה או תצהיר חלף הרישיון.
10. זאת ועוד. כבר בעניין איבגי נאמר זה מכבר:

- "בית המשפט אינו חייב ליידע את הנאשם בדבר החובה להפקיד את הרישיון, ואדם מוחזק כיודע את חובתו על פי דין... בית המשפט המחוזי בחיפה קבע כי החובה להפקיד את הרישיון לא מתבטלת אך בשל העובדה שבית המשפט לא הורה למערער להפקיד את רישיונו, חובה הקבועה בדין".
11. זה המקום להוסיף ולציין כי בעניין איבגי אמנם התקבלה הבקשה לחישוב מניין ימי הפסילה מיום מתן גזר הדין, אך בית המשפט המחוזי ציין מפורשות כי הדבר נעשה לפנים משורת הדין.
12. יתר על כן. גם הלכת בית המשפט העליון, כפי שנקבעה בבש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.4.14) (להלן: "הלכת ג'אבר"), מבהירה עניין זה, ככתבו וכלשונו:
- "אי-הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט היא אירוע או מחדל חדש, שמועדו הוא לאחר מתן גזר הדין, וכפועל יוצא ממנו - ולא מגזר הדין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מניין ימי הפסילה".
13. לפיכך, קובעת הלכת ג'אבר כי פרשנותו של גזר הדין מסורה לגורמים האמונים על ביצועו, ובענייננו - לרשות הרישוי. זאת, כאשר על החלטת רשות הרישוי ניתן להשיג באמצעות הגשת בעתירה מנהלית לבית המשפט לעניינים מנהליים.
14. כך גם, בית המשפט העליון קבע כי אין לערוך הבחנה בין בקשה ל"חישוב פסילה" שעניינה בחישוב מתמטי וטכני של ימי פסילה לבין בקשה ל"הכרה בפסילה" שעניינה בהכרה בפסילה מבחינה "מהותית", והבהיר שבכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה, הכתובת היא רשות הרישוי (ראו ע"פ 7323/19 אבו שריפה נ' מדינת ישראל (26.2.20)).
15. לפנים משורת הדין, תמנה הפסילה מיום הגשת הבקשה, קרי מיום 20.08.24. המזכירות תנפיק אישור הפקדה בהתאם.
16. לאור כל האמור, הבקשה להנפקת אישור הפקדה נדחית.
17. בפני הנאשם פתוחה הדרך, ככל שהוא מוצא לנכון לעשות כן, להגשת בקשה מתאימה לחישוב מניין ימי הפסילה לרשות הרישוי.
- המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"ז חשוון תשפ"ד, 01 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.
- חתימה
- ניתנה היום, כ"ה אב תשפ"ד, 29 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.